

[Lysholt Hansen.]

om, at centralbibliotekstilskuddene nu fastlås på de beløb, de udgjorde forrige år, men pristalsreguleret fremtidig. Man kan ikke finde nogen bedre overgangsordning. Den bliver lidt uretfærdig for nogle centralbiblioteker, men giver til gengæld økonomisk hjælp til nogle af dem, der skal høre op med deres centralbiblioteksfunktion. Jeg synes, ministeren har haft en heldig hånd på dette punkt.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at ikke mindst ministerens anden argumentation for at udskyde loven for mig er helt afgørende og helt rigtig. Den drejer sig om de aktiviteter, der udfoldes rundt omkring ved landets biblioteker, som efterhånden mere og mere bliver det sted, hvor det kulturelle arbejde i kommunerne centrerer, og det er meget rart lige at se, hvordan den udvikling skrider frem. For at bevise, at det virkelig er sådan, kan jeg nævne, at bare sidste år var der alene ved heltidsbibliotekerne mellem 4.000 og 5.000 kulturelle arrangementer af meget, meget forskellig karakter, film, teater, foredragsaftener osv. Når man er nået op på det tal ved de nuværende heltidsbiblioteker, er der ingen tvivl om, at her er en linje, som angiver den fremtidige udvikling, at biblioteket bliver det sted, som for kommunalbestyrelsen er det naturlige, når den vil støtte det kulturarbejde, der udfoldes af så mange interesserede kredse i kommunerne, et arbejde, som vi alle ved vil vokse i takt med den øgede fritid. Jeg tror, at bibliotekerne ikke mindst her vil få den store chance at være koordinerende for det uddannelsesbehov, der vil være på en række felter, ikke alene i tilslutning til skoleformerne, men også som individuel uddannelse.

Jeg kan altså på socialdemokratiets vegne give tilslutning til forslaget, som vi umiddelbart kan tiltræde.

Ellen Strange Petersen: Da mit partis ordfører, hr. Bøgholm, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg i stedet for komme med nogle bemærkninger til det foreliggende forslag.

Lovforslaget er et af de mange eksempler på, hvor besværlig den egentlige forarbejdning af kommunalreformen bliver. Man har skåret mønsteret ud, og nu skal man til at

klippe i stoffet, sy stykkerne sammen og finde den rette pasform. Det vil være nogle år, inden ritrådene kan pilles ud. Nogle prøvninger og tilretninger bliver nødvendige, inden kommunalreformen kan siges at være skræddersyet.

Mit parti bifalder ministerens forslag om at udskyde revisionen af biblioteksloven. Det er vel et spørgsmål, om et års udskydelse er tilstrækkelig, men det vil vise sig.

Som det fremgår af lovforslaget, bevirker den ændrede amtskommunale inddeling, at der skal være færre centralbiblioteker i landet, men at der skal være en overgangsperiode, således at de nuværende 27 centralbiblioteker beholder deres status indtil den 1. april 1972. Mit parti bifalder, at der nedsættes det af ministeren foreslåede kontaktudvalg til at forberede denne komplicerede tilskæringsproces, og da vi ikke ønsker, at biblioteksvæsenet hverken i overgangsperioden eller senere skal være ringere stillet end hidtil, anbefaler vi også ministerens forslag om byrdefordelingen.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvorledes forfattervederlaget fra bibliotekerne i fremtiden skal udredes. Hidtil har det, så vidt jeg ved, været bundet til statstilskuddet, så hvis der ikke skal ske en forringelse af forfatternes stilling, må der vel en særlig ordning til. Selv om den egentlige revision af biblioteksloven udskydes, håber jeg, at der i det udvalg, der nu bliver nedsat, bliver mulighed for at drøfte forskellige problemer vedrørende biblioteksvæsenet, herunder spørgsmålet om forfatternes stilling. I den forbindelse tænker jeg bl. a. på den norske ordning.

I sin fremsættelse omtaler ministeren de kulturelle aktiviteter ud over bogudlån, som 1964-loven hjemler ret til, og siger bl. a., at en undersøgelse af, hvordan en udbygning af bibliotekernes fremtidige virksomhed og en afgrænsning over f. eks. fritidslovgivningen kan defineres og gennemføres, vil blive foretaget i den kommende tid med støtte af kredse, der arbejder med hele dette problem. En sådan afgrænsning finder jeg meget betydningsfuld. For at blive i skrædderbilledet: vi må gøre alt, hvad vi kan, for at undgå overlappinger og undgå for kostbar konkurrence mellem forskellige kommunale og amtskommunale virksomheder. Hvor meget man end må